

# Fokkersdag Nubisch: neuzen wijzen dezelfde kant op

Tekst en foto's: Ivar ten Tuijnte

Op zaterdag 6 augustus 2011 heeft de fokgroep Nubisch haar fokkersdag 2011 gehouden in Rijkevoort. De fokkers waren te gast bij Erik en Karin de Haas. Het bestuur had een mooi programma voorbereid waar alle nodige ingrediënten – leerzaam, voedzaam en gezelligheid – in opgenomen waren.



Dat is waar een fokkersdag vooral voor bedoeld is: diep ingaan op de geit. Dus wordt ook de uier tot in detail besproken.



De lunchpauze was prima verzorgd: kippensoep met ballen en lekkere broodjes stonden op het menu.

Rond 10 uur waren alle fokkers aanwezig die zich hadden aangemeld. Later op de dag voegden zich nog de voorzitter van de NOG met wederhelft en, per fiets, echtpaar Den Braber toe. Het aantal aanwezige fokkers viel echter wel wat tegen. Naast de harde kern van fokkers en inspecteurs, keurmeesters en geïnteresseerden die we bij bijna alle geitenevenementen – keuringen, instructiedagen, vergaderingen – tegenkomen, was er weinig animo. Toch was de fokcommissie heel blij met de opkomst. Een twintigtal aanwezigen staat garant voor een leuke bijeenkomst en dat is het ook geworden.

Voor het actieve deel met geiten was in eerste instantie alleen Nubisch inspecteur Gerard Bos in de gelegenheid om deze dag te coachen. Prettig was dat later ook Theo van der Meer en Herman Hoekstra nog in de gelegenheid waren om te komen. Ook fijn dat we een nieuw lid met Nubische geiten, Jan Hagen, mochten begroeten.

## Terugblik: terugloop is duidelijk

Na ontvangst en koffie met Limburgse vlaai stond de presentatie van de landelijke geitenkeuring in 2003 op het programma. Alle toen aanwezige dieren waren vastgelegd op de gevoelige plaat en voorzien van het commentaar van de keurmeesters. Samen met informatie uit het stamboekprogramma GReIS en van de fokkers was zo mooi te zien wat er geworden is van de dieren. Opvallend was dat van de 130 toen gekeurde dieren 30 procent later niet terug te vinden is in het Nubische stamboek. Dat zijn dus dieren die

op een of andere wijze afgevoerd zijn, bijvoorbeeld via export, slacht, of buiten de NOG zijn beland. Indrukwekkend was ook de aanwezigheid van maar liefst 42 melkgevende Nubische geiten op die landelijke keuring. Afgelopen landelijke keuring waren dat er slechts 24. Verder valt op dat van de toen twintig deelnemende fokkers er nu nog slechts zes actief zijn op keuringen. Gelukkig zijn er nieuwe leden en fokkers bijgekomen, maar het is jammer dat er toch sprake is van een terugloop. Mooi is dat we in deze presentatie geiten en bokken teruggezien hebben die een belangrijke bijdrage hebben geleverd aan de fokkerij. Met de kwaliteit van de dieren zitten we dus op de goede weg, al zijn we er nog lang niet en hebben we nog een hele uitdaging voor ons.

## Kijk niet alleen naar punten

Na deze theorie tijd voor de praktijk. Naast de al aanwezige dieren van Karin de Haas had Anja ten Tuijnte zes van haar dieren meegenomen. Zo was er een leuke hoeveelheid dieren voor vier verschillende rubrieken en met verschillende kwaliteiten om te beoordelen.

Gestart werd met het bespreken en opnemen van een eenjarige Nubische melkgeit door Gerard Bos. Alle onderwerpen van het inspectierapport kwamen aan bod, er werd goede uitleg gegeven en er werd ook goed gediscussieerd. Vooral de combinatie van rasadel, uitstraling en melkopdruk kreeg aandacht. Omdat de lammeren nog onder deze geit lopen en het uier niet in keurings-



Ieder heeft z'n favoriet, maar welke is nou de beste? Een moeilijke rubriek met vijf melkgeiten.



Ook het keuren van de boklammeren gaat er nauwgezet aan toe.

conditie gebracht was, kon er vooral goed gekeken en gediscussieerd worden over het hoe en wat van de uier. Ook werd veel aandacht besteed aan de punten van de beoordeling. Het bestuur van de fokcommissie Nubische geiten heeft de indruk dat er te veel naar punten gekeken wordt en dat voor veel fokkers de wereld vergaat als een dier onder de 85 punten scoort, terwijl de omschrijving bij de punten (uitmuntend, goed, voldoende, onvoldoende) veel duidelijker is. We zouden ook eerst moeten kijken wat we zien (goed, voldoende) en dan pas de punten erbij moeten pakken.

## Samenwerken in groepen

Na opname van de eerste geit werd haar 4 cm grotere zus ter beoordeling aangeboden (schofthoogte was 82 cm, de gewenste maat bij volwassen melkgeiten is 85 cm). Om discussie te krijgen, werd besloten om van de aanwezigen drie groepen te formeren; twee van fokkers en een van inspecteurs. Vervolgens had elke groep de opdracht om te bespreken wat men zag en zo gezamenlijk de geit op te nemen. Daarna werd per onderdeel van de onderbalk, de bemerkingen en de bovenbalk de beoordeling gevraagd. Als laatste kreeg de groep van inspecteurs de gelegenheid om hun oordeel te vellen en dit te toetsen aan de meningen van de fokkers. Erg leerzaam! Op deze manier werd ook een boklam van 5 maanden oud opgenomen.

## Uitdagende keuring

Met dezelfde groepen werden vervolgens ook dieren gekeurd: vier rubrieken waarin

de dieren geplaatst, gepremieerd en besproken moesten worden. De rubrieken met vier geitlammeren en die met vier boklammeren waren wat lastig door een leeftijdsverschil van vier maanden tussen de jongste en de oudste lammeren. Wel een uitdaging dus! De geitlammeren kregen complimenten voor het correcte beenwerk. Bij de vier overlopers, waaronder drie zussen waarvan de kleinste een schofthoogte van 77 cm had en de grootste een schofthoogte van 81 cm, kon duidelijk gekeken worden naar de verschillen in ontwikkeling. En de rubriek met vijf melkgeiten, olopend in leeftijd van één tot negen jaar, waarbij de oudere geiten al een maand opgedroogd waren en de jonge eenjarige geiten de lammeren er nog onder hadden lopen, was ook een hele uitdaging. Afgesproken was om geiten te beoordelen zonder te kijken naar de uier. Dat was bijzonder lastig. Toch konden de groepen een oordeel vormen en was er veel ruimte voor discussie. Qua premies zijn er veel eerste, enkele tweede en een derde uitgereikt en er is ook een eervolle vermelding uitgedeeld. Voor een instructiebijeenkomst is dit prima, en over de kwaliteit van de dieren van de eigenaren van deze geiten zegt het niets, want bij elke stal vind je toppers en mindere dieren. Dat was ook 's ochtends al gebleken uit de presentatie met resultaten van de geitenkeuring van 2003.

## De neuzen wijzen dezelfde kant op

Na het keuren van de vier rubrieken is gebleken dat inspecteurs en fokkers qua beoorde-

ling van de verschillende geiten en bokken duidelijk op één lijn liggen. Een teken dat we allen de neuzen in dezelfde richting hebben staan en weten waar we naartoe willen. Na afloop deelde Gerard Bos nog een voorbereid memo uit, als huiswerk voor de aanwezige fokkers en zeker ook om mee te nemen naar komende vergaderingen van bestuur en fokkers.

Rond half vier was het programma afgelopen en werden de aanwezigen bedankt. Het is een heel leerzame en gezellige dag geworden waar we als fokgroep trots op kunnen zijn. 🐐